

Instagram: stela_knjige
Facebook: stela
www.stelaknjige.rs

NASLOV ORIGINALA

Tessa Bailey

Hook, Line, and Sinker

Copyright © 2022 by Tessa Bailey

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2023

ZA IZDAVAČA

Marko Sabovljević

UREDNIK

Marina Sabovljević

LEKTURA I KOREKTURA

Lidija Cenić

DIZAJN KORICA

Tatjana Jović

SLOG I PRELOM

Studio Znak

ŠTAMPA

Alpha print, Zemun

TIRAŽ

1.000

IZDAVAČ

Publik praktikum, imprint Stela

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA

2023

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući foto-kopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

UHVAĆEN U MREŽU LJUBAVI

Tesa Bejli

*Prevela sa engleskog
Jelena Radojičić*

Stela

*Medicinskim sestrama i lekarima zdravstvenog centra „NYU
Langone Health”, posebno zaposlenima u bolnici „Tisch”
na Menhetnu*

Zahvalnice

Stvarno ne znam odakle da počnem da se zahvaljujem za ovu knjigu! Odlagala sam je, u smislu pisanja, jer je moj muž imao smelosti da se razboli i proveđe tri meseca na intenzivnoj. Da nismo doživeli čudo i vratili ga kući, nisam sigurna da bih ikada napisala ovu knjigu, a kamoli još neke. Zato zaista moram da se zahvalim savremenoj medicini, lekarima, medicinskim sestrama, nauci, prijateljima i veri – jer su me vratili na mesto s kojeg mogu da napišem ludo dirljivu ljubavnu priču i pobegnem nazad u Vestport sa dragom Hanom i Foksom.

Hvala zajednici u Floral parku na Long Ajlendu što ste se okupili oko mene kada mi je to bilo najpotrebnije. Nisam znala šta znači prijateljstvo dok se nisam našla stisnuta u svom dvorištu na minus dvanaest stepeni, okružena smrznutim prijateljima s maskama, koji su bili odlučni da mi pružaju moralnu podršku bez obzira na nelagodnost. *Mesecima*. Davali su sve od sebe. Biću vam zauvek zahvalna.

Hvala romantičarima, piscima i čitaocima koji su mi slali ljubav, podršku i poklone kako bi me utešili. Hvala mom (na sreću, živom!) mužu, koji me je naučio da volim toliko različitih vrsta muzike (čak, možda posebno, Mit Loufa) i što je probudio moje razumevanje za skupljanje ploča. To mi je zaista pomoglo da, dok sam stvarala Hanin lik, shvatim koliko neko može biti probirljiv u vezi s pločama. Nikada neću spustiti piće na neki od tvojih omota – posebno ne na „Floyd”. Obećavam.

Hvala mojoj urednici Nikol Fišer, koja je stvarno osetila i razumela moju zamisao romana o sestrama Belindžer i pomogla mi da im udahnem toliko života. Ovo je jedanaesta knjiga na kojoj sarađujemo i sviđa mi se baš svaki od proizvoda na kojima smo radile.

Zahvaljujem se svima u izdavačkoj kući „Avon Books” – dizajnerima, izdavačima i stručnjacima za marketing. Vi ste sve ovo omogućili!

Na kraju, hvala svima koji su zavoleli ovaj serijal. Pisan je srcem i čast mi je što ste krenuli sa mnom na ovo putovanje! Neka ih bude još mnogo.

Prolog

15. septembar

HANA (18.00): Čao. Je l' to Foks?

FOKS (22.20): Aha.

H (22.22): Ovde Hana. Belindžer? Dobila sam tvoj broj od Brendana.

F (22.22): Hana. Sranje. Izvini, odgovorio bih ranije.

H (22.23): Ne, u redu je. Da li je neobično što se ja tebi javljam?

F (22.23): Uopšte nije čudno, Pegice. Jesi li stigla čitava u El-Ej?

H (22.26): Zdrava i čitava. Već mi nedostaje prepoznatljiva riblja aroma Vestporta (u svakoj šali ima istine). U svakom slučaju, samo sam htela da ti se zahvalim za ploču „Fleetwood Maca“, koju si ostavio pred sestrinim vratima. Stvarno nije trebalo.

F (22.27): Nema na čemu. Shvatio sam koliko si je želela.

H (22.29): Kako si shvatio? Jesam li glasno plakala kad sam je ostavila na sajmu? 😞

F (22.30): Rekla mi ptičica. 😊

H (22.38): Ah. Pa dobro. Samo da je čuješ.
Čarobno zvuči.

F (22.42): Možda jednog dana.

H (22.43): Možda. Hvala još jednom.

F (23.01): Nisi morala da napišeš prezime.
Znam samo jednu Hanu.

H (23.02): Žao mi je, ne mogu reći isto.
Znam nekoliko ljudi koji se zovu Foks. 🍴🍴

3. oktobar

FOKS (16.03): Ćao Hana

HANA (16.15): Ćao! Šta ima?

F (16.16): Upravo sam se vratio u luku posle
tri dana na moru.

F (16.18): Glupo pitanje. Ti si dobro, zar ne?

H (16.19): Mislim, moj terapeut bi verovatno rekao da
je to diskutabilno. Fizički sam u komadu. Zašto?

F (16.20): Samo čudan san. Nznm...
Sanjao sam da si nestala. Ili da si se izgubila?

H (16.25): To nije bio san.
Pošalji helikopter.

F (16.25): 😏

F (16.26): Ribarima je važno ono što
su sanjali na moru. Ponekad to nije ništa,
ali ponekad je predosećaj.

H (16.30): Ako u ovom druženju neko treba
da brine, to sam ja. Gledala sam *Savršenu oluju*.¹

F (16.32): A ovde bih ja bio Volberg?

H (16.33 popodne): Zavisi. Da li bi te stavili u
reklamu za bele bokserice?

F (16.34): Još kako, mala.

F (16.40): Znači, sad se družimo?

H (16.45): Aha. Upecao si se? (ribarske igre reči,
bilo je jače od mene)

F (16.48): Ja... da. Dakle, mogu da ti
pošaljem poruku kad god?

¹ Film iz 2000. godine. (Prim. prev.)

H (16.50): Aha.

F (16.55): Dogovoreno.

H (16.56): Dogovoreno.

22. oktobar

FOKS (22.30): Ćao, Pegice. Šta radiš?

HANA (22.33): Ćao. Ništa posebno.
Kako znaš da ti je pukla guma?

F (22.33): Zašto, šta je bilo???

H (22.35): Auto se čudno čuo, pa sam
stala. Idem da proverim da li je izduvana.

F (22.35): Hana, prošlo je deset uveče.
Ostani u autu. ZAKLJUČAJ VRATA i
pozovi šlep službu.

H (22.36): Da... Neću znati da im opišem
gde sam. Prizivali smo duhove kod jednog
od šminkera s posla. Mislim da sam u Los Felizuu?

F (22.37): Ne znaš gde si?

F (22.38): To sam sanjao. Ostvaruje se. Predosetio sam.

H (22.39): Ma daj. Nema šanse.

F (22.40): Upravo si prizivala duhove,
nemoj ti da si sumnjičava.

H (22.41): Znaš šta? Imaš pravo.

F (22.42): Obeleži lokaciju na telefonu i
pozovi šlep službu.

F (22.43): Molim te?

H (22.45): Jesi li tako zaštitnički nastrojen
prema svim drugaricama?

F (22.48): Ti si jedina koju imam.

H (22.49): Dobro. Zovem šlep službu.

F (22.49):

22. novembar

HANA (00.36): Jesi li budan?

FOKS (00.37): Potpuno.

H (00.38): Jesi li sâm?

F (00.38): Jesam, Hana. Sâm sam.

H (00.40): Hajde da pustimo *Leaving on a Jet Plane* u istom trenutku i da je slušamo zajedno.

F (00.41): Čekaj. Moram da je preuzmem.

H (00.42): Ubiću se.

F (00.42): Izvini, moj telefon nije muzička enciklopedija kao tvoj. Zašto baš tu pesmu?

H (00.44): NP. Nedostaje mi sestra, pa mi se sluša. Jesi li je viđao po gradu?

F (00.45): Video sam njen ruž na Brendanovoj kragini, ako se to računa?

H (00.47): Zato i gnjavim tebe, a ne nju.
Ne bih da im smetam.

F (00.48): Ne gnjaviš me, Pegice.
Dobro, spremna?

H (00.48): Da. Pusti.

F (00.51): Čudno kako nisam ranije primetio koliko je ova pesma dobra. Zašto je ne slušam stalno?

H (00.52): Sad možeš.
Zar nije neverovatna?

F (00.53): Uh. Mogu ja da biram sledeću?

H (00.55): Uh-uh. Dobro. Šta imaš za mene, Paune?

F (00.57): Nešto da te oraspoloži. Imaš „Scissor Sisters” u toj enciklopediji od telefona?

H (00.58): Studijske albume ili s koncerta? Imam i jedno i drugo.

F (00.59): Bože, pa naravno. Pusti *I Don't Feel Like Dancin'* za 3... 2... 1...

1. januar

FOKS (00.01): Srećna Nova godina.

HANA (00.02): I tebi! Mnogo kraba ti želim.

F (00.03): 😊 Ima li novogodišnjih odluka?

H (00.07): Obično bih rekla da nema. Ali ove godine želim više da rizikujem. Da budem malo hrabrija na poslu, znaš? Ne kopiraj me. Ti ZNAŠ sve o rizicima na radnom mestu.

F (00.09): Kako inače da dođem do kraba?

H (00.10): U restoranu, kao normalna osoba.

F (00.10): Uvek naručujem biftek.

H (00.11): Kakva ironija.

5. februar

FOKS (9.10): Ovde pada kiša. Reci šta da pustim da se oraspoložim.

HANA (9.12): Hmm. „The National”.
Počni sa *Fake Empire*.

F (9.14 AM): Hvala. Jesi planirala nešto za vikend?

H (9.17 AM): Ne baš. Moji su u Aspenu, pa imam celu kuću na raspolaganju. U poslednje vreme sam često sama kod kuće. Stalno očekujem da se Pajper pojavi iza ugla s maskom od uglja.

F (9.18): Žene stavljaju ugalj na lice?

H (9.20): To nije ništa.
Stavljaju i puževe. 🐌

F (9.21): Bože, svašta. Praviću se da to nisam čuo.

H (9.28): Šta si ti planirao za vikend? Ideš u Sijetl?

F (9.35): Uvek postoji mogućnost.

F (9.36): Ali mojoj mami je rođendan. Mogao bih da svratim da joj odnesem neko cveće.

H (9.38): Baš si fin. Dolazi li ikada kod tebe u Vestport?

F (9.45): Ne. Ne dolazi.

F (9.46): Hvala na pesmi, Pegava. Čujemo se kasnije.

14. februar

HANA (18.03): Srećan Dan zaljubljenih! Radiš nešto posebno?

FOKS (18.05): Bože, ne. Pre bih skočio u

F (18.09): A ti? Radiš nešto posebno?

H (18.11): O, da. Izašla sam.

F (18.11): S kim??

H (18.15): Sa sobom. Divna sam. Možda je to prava osoba za mene.

F (18.16): Zadrži tu devojku. Takvu nećeš naći.

F (18.20): Želiš li da izađeš s nekim? Pored same sebe?

H (18.23): NP. Ne bi bilo glupo? Nažalost, neko ko bi se meni svideo verovatno bi ovaj praznik definisao kao komercijalni trik. Ili bi mi kupio uvele ruže da prikaže zlo konzumerizma. 😏

F (18.26): To je prilično jasan tip. Pričamo li o tvojoj simpatiji iz režije? Sergej, beše?

H (18.28): Da. Sestra voli da me zadirkuje da se primam na izgledne umetnike.

F (18.29): Voliš mračne i dramatične, a?

H (18.30): Pazi šta pričaš! Svršiću.

F (18.30): Da sam to hteo, dušo, već bi dva puta svršila.

F (18.33): Sranje, Hana. Izvini. Nije trebalo to da pišem.

H (18.34): Ne, ja sam počela. To je zbog čaše vina koju sam popila. #opilome 😏

F (18.40): Osim mračan i dramatičan... kakav treba da je tvoj tip? Šta je ono što bi ga učinilo onim pravim?

H (18.43): Mislim... neko ko bi našao razlog da se smeje sa mnom i kad je sve grozno.

F (18.44): To zvuči suprotno tvom tipu.

H (18.45): Stvarno? Mora da je zbog vina.

H (18.48): Moraće da ima ormar pun ploča i nešto na čemu će ih, naravno, puštati.

F (18.51): Da, to se podrazumeva.

28. februar

FOKS (19.15): Kako si danas?

HANA (19.17): Kao u pesmi *Fast Car* od Trejsi Čampana.

F (19.18): Malo... nostalgично?

H (19.20): Da. Tužnjikavo. Mislim da mi nedostaje Vestport?

F (19.20): Dođi.

F (19.23): Ako želiš.

H (19.25): Kad bih mogla! Upravo smo počeli da snimamo novi film. Nije najbolji trenutak.

F (19.27): Držiš li se novogodišnje odluke?
Da više rizikuješ na poslu?

H (19.28): Ne još. Odnosno, radim na tome.

H (19.29): Ozbiljno. Eeevo sad ću početi. (Zviždućem)

F (19.32): Ovde ja tebe podsećam da smo se upoznali tako što si se suprotstavila kapetanu koji je dvostruko veći od tebe i umalo ga rastrgla jer je vikao na tvoju sestru. Ti si opasna. 🐾

H (19.35): Hvala na podsetniku. Sprovešću ja to. Samo... sindrom prevaranta, valjda. Na primer, zašto mislim da sam kvalifikovana da pravim muziku za filmove?

F (19.37): Kapiiram, sindrom prevaranta.

H (19.37): Stvarno?

F (19.38): Da me samo čuješ kako se smejem.

H (19.39): I... volela bih. Da čujem kako se smeješ.

F (19.40): Da. Ne bih se ni ja bunio da čujem tvoj smeh.

H (19.45): Šta ima kod tebe, Paune?

F (19.47): Radio sam na brodu sa Sandersom, pa sam u fazonu Springstina.

H (19.49): Vredni momci. Zaradi 'leba! Znojenje u farmerkama! Bandane u džepovima! 😊

F (19.50): Kao da si bila s nama.

8. mart

HANA (8.45): Hej. Rekla bih da si isplovio.

H (8.46): Nadam se da je sve u redu.

H (9.02): Kada si na moru i ne odgovaraš mi, stvarno primetim.

H (9.03): Da te nema.

H (9.10): Drago mi je što smo prijatelji. Samo to sam htela da kažem, samo se spetljavam.

H (9.18): Ako me budeš sanjao ovog puta, probaj da sanjaš da mogu da letim ili postanem nevidljiva. Ili da mi je Šer najbolja drugarica. To je mnogo bolje nego probušena guma.

H (9.19): Nije da sam htela da kažem da me redovno sanjaš.

H (9.26): Ni ja tebe ne sanjam
često, naravno. Eto.

H (9.39): Kako god. Čujemo se!

1.

Hana Belindžer je oduvek bila više u sporednim nego u glavnim ulogama. Podrška. Da je živela u regentsko doba u Engleskoj, u svakom dvoboju bi bila svedok, a nikad učesnik. To nikada nije bilo očiglednije nego sada, dok je sedela u mračnoj prostoriji za audicije i posmatrala devojkicu koja se uživala u emociju glavne junakinje kao da joj život od toga zavisi.

Hanine šake su nestajale u rukavima dukserice poput dve kornjače koje su se uvukle u oklope, dok je pokrivenim prstima čvrsto držala fasciklu u krilu. To je bilo to. Veliko finale. Na drugom kraju studija „Storm Born”, glavni glumac je prolazio kroz scenu s valjda poslednjom glumicom za taj dan. Od osam ujutru studio je bio pokretna traka zbunjenih, naivnih lepotica i činilo se da nijedna od njih neće kliknuti s Kristijanom dok se Hana ne sruši od gladi, sa ukusom ustajale kafe u ustima?

Takav je bio život asistentkinje u produkciji.

„Više ne znaš da mi veruješ”, prošaptala je crvenokosa slomljeno, dok su joj se suze slivale niz lice i ostavljale za sobom tragove maskare. Jebote, ova devojkica je bila dobra. Čak se i Sergej, pisac i reditelj, zadubio – što je bila retkost – i zamišljeno držao dršku naočara među punim usnama, a stopalom prebačenim preko suprotnog kolena cupkao u mestu. Tako je on pokazivao da je pod utiskom. Posle dve godine rada u produkciji kao njegova asistentkinja – i neko ko je dugo gajio neuzvraćenu ljubav prema njemu – Hana mu je poznavala govor tela. Ova crvenokosa je slobodno mogla da se nada ulozi u filmu *Opijeni*.

Sergej se okrenuo prema Hani, koja se skupila u ćošku ledene sale za konferencije i uzbuđeno je pogledao, upitno izvijajući crnu obrvu.